

ГЕРБАРИЙ HERBÁRIUM

(1973)

1.

Полынь, полынь не полота
 Полынь заполонила,
 Валяться в ней – все дело-то!
 Валяться обалдело.

Когда полынь в поля нахлынет,
 Пойдём в нее отлынивать.

Üröm, üröm gyomlálatlan
 Az üröm mindent elárasztott,
 belehemperedni – az ám a jó!
 Neverészni hóbortosan.

Mikor az üröm a mezőket elborítja,
 Menjünk oda lazsálni.

2.

Распускаются пионы,
 Расступаются газоны.
 Именины, похороны:
 Раскупаются бутоны.

Пухлые их головы
 Тяжелы как олово

Nyílnak a bazsarózsák,
 kitárulnak a pázsitok
 Névnapokra, temetésre:
 Elfogynak a bimbók

Tömött fejük
 Nehéz, mint az ólom

3.

Плотные левкои
 Любят жить в покое,
 В кувшине фаянсовом
 В стороне от зноя.

Будни у них ясные,
 Не смущай напраслиной.

A tömör violák
 Békésen szeretnek élni,
 Fajansz kancsóban
 A forróságtól védve.

Hétköznapjaik derűsek,
 Ne zavard őket fölöslegesen.

4.

Кипрей кипит в овраге
 Лиловым забытьём
 Российские бродяги
 Сварились ночью в нем,

Во сне - архиерей,
 Кипит в лесу кипрей.

Erdei deréce forr a vízmosásban
 Lila ájulatban
 Az orosz csavargók
 Megfőttek benne éjszaka,
 Álmában – érsek volt,
 Forr az erdőben a deréce.

5.

Кукушкины слезки
 Тоскуют по ласке,
 Под пленочкой воска
 Вишнёвые глазки

Слёзы, слёзы, слёзыньки,
 Все дары от боженьки.

A mocsári gólyahírek
 Gyengédségre vágnak,
 Viaszos bevonatuk alatt
 meggyszín szemeikkel.

Könnyek, könnyek, könnyecseppek,
 Minden adomány istenkétől származik.

6.

«Хойя звездоликая»,
 Строгие созвездия,
 Никаких улик нет,
 Что гостит в уезде.

Хойя –плющ восковой,
 Не ползёт по мостовой.

«Csillagfürtös viaszvirág»,
 Szigorú ernyővirág
 Nincs rá semmi bizonyíték,
 Hogy a járásban jár.

A Hoya –kúszó viaszvirág,
 nem kúszik az úttesten.

7.

Ковыль повалится, ковыль
 На воле, на ветру,
 Кольшется сплошная быль,
 Из пыли в синь-ситро,

В расплавленную высоту,
 Ковыль линияет на лету.

Az árvalányhaj eldől, az árvalányhaj
 A szabadban, a szélben,
 Hajladozik igaz történetként
 Porból kékes citromlimonádévá lett,

S a szétolvadt magasságba,
 Repülve az árvalányhaj kifakul.

8.

Астры приходят октябрем,
 Холодами ранними,
 В инее приходят в дом
 И с порога кланяются.

Долго здесь живут они
Сытыми, обутыми.

Az őszirózsák októberben jönnek meg,
A korai fagyokkal,
Dérrel borítva lépnek be a házba
És már a küszöbön meghajolnak.

Bent aztán sokáig élnek
Jóllakottan és jólöltözöttek.

9.

Оборотни синие –
С крыш ползут глицинии,
Крым завяз в цветении
И лежит покорно,
Синим наваждением
Рядом с морем Чёрным.

Kék likantrópként
Mászik le a tetőről a kékakác,
A Krím belesüppedt a virágzásba
És túri engedelmesen,
a kék káprázatot
A Fekete-tenger mellett.

10.

В сквере резеда родится,
Не стремится вырядиться,
Душу по ветру пускает,
Мир духами мучая.
Думали: душа пустая,
А она – летучая.

Ágyásban nő a rezedá,
Nem akar kiöltözni,

Lelkét a szélre bízza,
A világot illatával kínozza.
Azt hitték: üres a lelke,
Pedig csak illékony.

11.

Вереск, лес сиреневый,
Мягко при падении

Днём с Финляндского залива
Ветер дул, валил налево
И направо, в вереск – треск.
Нынче ветер тот воскрес.

A hanga lila erdőt alkot,
Amely, eséskor puha

Nappal a Finn-öböl felől
Szél fúj, és hol jobbra
hol balra, beledöntött
a hangába – reccs.
Most feltámadt az a szél.

12.

Вылупись, лупинус!
Вылупись, лупинус!
Лупоглазый, не отказывай,
Выболтай кручину.

Язычки немых лупинусов
Гнут пузырчатые спины.

Pattanj ki csillagfürt!
Pattanj ki csillagfürt!
dülledt szemű ne dacolj,
Áruld el, hogy mi bánt.

A néma csillagfürtök nyelvei
Meggörbítik hólyagos hátukat.

13.

Флоксы, будто из бумажки,
 Расцветают понарошку,
 Осыпаются легко,
 Собираются совком,

Вкруг веранды, вдоль дорожки
 Фокусничают хохлушки.

A lángvirágok mintha papírból lennének,
 Játékból virágoznak el,
 Könnyen lehullanak,
 Lapáttal szedheted őket össze,

A veranda körül, az út mentén
 Bóbitás madarak bűvészkednek.

14.

Пах грибами иван-чай,
 С отпуском не разлучаем.
 Дачный, кремовый букет
 На упругий прут надет,

Этот прут, как брат Харит,
 Вслед за летом норовит.

Gomba illatú volt az erdei deréce,
 Elválaszthatatlan a szabadságtól.
 Dácsán szedett, hajlékony rúdra
 tűzött krémszínű csokor.

Ez a rúd, mint a Khariszok fivére,
 A nyár nyomában jár.

15.

Сизая лаванда,
 Имя - как из тондо,
 А на поле стадная,
 Скучная, невзрачная.

На постели брачной –
Аромат барочный.

Kék levendula,
A neve, akár egy tondó,
Nagy tömegben a mezőn,
unalmas, jellegtelen.

A nászágyon –
Barokk illatot ont.

16.

С подоконника петунии
Завывают в полнолуние,
Розовые рожицы
Лезут вон из кожицы.

Так стремились, так тянулись,
Что под утро задохнулись.

Az ablakpárkányról a petúniák
A teleholdat ugatják,
Rózsaszín pofácskájukkal
Ahogy torkukon kifér tátogatnak.

Úgy nyújtóztak, erőlködtek,
Hogy reggelre megfulladtak.

17.

Сенсевьеры полосатые
На судьбину свою сетуют:
Вверх хвостами выросли
Рыбьи, щучьи заросли.

Им немного влаги надо –
Плавают в мечтах их стадо.

A csíkos levelű szanzavérák
 Rossz sorsukat panaszoľják:
 Farkukkal felfelé nőnek
 Halak, csukák csalitjaként.

Nem sok vizet isznak –
 Inkább álmukban úsznak.

18.

Вьюнок юлит по всем обочинам,
 Венками голову морочит нам.

То на стволы, то на столбы
 Карабкается, чтоб забыть
 Про пыль автобусных дорог
 «Кто б на небо залезть помог?»

A szulák úton-útfélen sündörög,
 Koszorújával bosszant minket.

Fatörzsekre, oszlopokra
 kapaszkodik, hogy feledje
 Az autóbuszutak porát
 «Ki segít neki az égre felmászni?»

19.

Занавеска белая,
 Красная герань,
 Грешница заранее.
 Как не надоела нам?

Приподнимешь занавеску –
 Всё окно бросает в краску.

Piros muskátli
 Fehér függöny,
 Színe elárulja, hogy bűnös.
 Mégsem unjuk meg sosem.

Ha fellibbented a függönyt –
 Az egész ablak elpirul.

20.

Под хмельком Камелия,
 Выплеснула бeль её:
 Расцвела отчаянно
 Родственница чайная.

Эти чары опрометчиво
 Одна дама носит к вечеру.

Pityókásan a kamélia
 Elénk tárta fehérségét:
 Mindenre elszántan kinyílt
 A tearózsa rokona.

E bűvös virágot meggondolatlanul
 Egy hölgy viseli majd ma este.

21.

Наряжают в клевер
 Все долины севера,
 Для коров в скитании –
 Лучшее питание,

А для дам и для валетов –
 К счастью старая примета.

Az északi lejtők
 dísze a lóhere,
 A bóklászó tehenek –
 legjobb eledele,

Hölgyek és apródok –
 boldogságának záloga.

22.

Фикус вырос так смешон,
 Что смущается он сам,
 Длинный, как несладкий сон,
 Листья –
 ласты по бокам.

Эти глянцевые ласты
 Спят на шляпах у фантастов.

A fikusz olyan viccesre nőtt,
 Hogy maga is zavarba jött,
 Hosszúra nyúlt, mint egy örömtelen álom,
 levelei –
 békauszonyként merednek oldalán.

Ezek a fényes uszonyok
 A fantaszták kalapján szunnyadoznak.

23.

Перед зеркалом азалия,
 Нынче свадьбу предсказали ей,
 Дни и ночи напролет
 Наряжается и ждет.

В темной, южной зелени
 Ей раскрыться велено.

Tükör előtt áll az azálea,
 mert kézfogót jóstak neki,
 Éjjel-nappal szüntelenül
 szépítkeznek, és vár.

Sötét, déli rengetegben
 nyílik csak ki e virág.

24.

Ворожба над медуницами,
Обвязали нас на спицах,
Прикололи к медуницам,
Чтоб остались очевидцами.

Что над клумбами творится?
Мёдом залило глазницы.

Pettyegetett tüdőfű varázslat,
kötőtűvel körbekötöttek,
Tüdőfűhöz odatűztek,
Hogy szemtanúk legyünk.

Mi történik a virágágyban?
Mézszel teltek meg a szemeödrök.

25.

В праздник – гладиолусы
Холёные колоссы
«Отче наш» кругом гласят
Громогласным голосом.

Если мы на юге – канны
Бытию орут Осанну.

Ünnepkor a gladióluszok
Mint kiöltözött daliák,
«Miatyánkat» zengenek
Körben állva, zengő hangon.

Ha délen vagyunk – a kannák
harsognak a létnek hozsannát.

26.

В вазе стынут водосборы:
 Настороженные взоры,
 Недотроги, рук в боки,
 Высоки, голубооки.

На все шорохи и трески
 Облетают с них подвески.

Vázában hűsölnek a haranglábak:
 Óvatosan pillantgatnak körbe,
 Nebáncsvirágok, csípőre tett kézzel,
 Magasak és kékszeműek.

Minden sóhajtásra, rezzenésre
 Lehullnak róluk a függő díszek.

27.

Пух – черёмуха цветёт.
 На Уральский весь хребёт
 Надувает белой пены,
 В пелене таит измены.

До оскомины знакома нам,
 Перепета, переломана.

Pihfelhő – virágzik a madárcseresznye
 Az Urál gerincén végig
 Fehér habot ver,
 Fátyla hűtlenséget rejt.

Unásig ismerős e cserje
 Hányszor megénekelték, ágait letördelték.

28.

Мальвы, мальвы у Мальвины
 В кудрях длинных, голубых.
 Расцвели на именины,
 Встали на дыбы.

Брошки, брошенные вором,
 Покраснели под забором.

Malvin mályvái, mályvái
 Hosszú, égszínkék fürtökben.
 Kinyíltak a névnapra,
 Felágaskodtak.

A tolvaj által elhajított brossok,
 Elpirultak a kerítés mentén.

29.

Жёлтая акация,
 Мелкие стручки,
 На пути к прострации
 Пыльные зрочки.

Но с восточной грацией
 Кланялась акация.

Sárga akác,
 Apró hüvelytermések,
 Az idegkimerültség határán
 Poros pupillák.

De keleti kecsességgel
 Hajladozott az akác.

30.

Лилии запутались
 В запахе немислимом:
 Задохнёшься к полночи,
 Если их не выставишь.

И Мариин бог –
 поклонник
 Ставил их на подоконник.

A liliomok belezavarodtak
 Az elképesztő illatba:
 Megfulladsz éjjélre,
 Ha nem teszed őket az ajtón kívülre.

Mária istene –
 hódolója is
 Az ablakpárkányra tette őket.

31.

«Пухлая эуфорбия»
 Давится от скорби:
 Когда ей слишком сухо,
 Туга на оба уха,

А если слишком сыро ей,
 Нет фобии настырнее.

A «Pozsgás euforbia»
 bánatában kesereg:
 Ha túl száraz neki a hely,
 Mindkét fülére süket,

De legmakacsabb fóbiája,
 Ha túl nyirkos neki a hely.

32.

Пассифлора после душа
Каламбуры любит слушать,

Стебель выпустив пружинкой,
Поросячьим хвостиком
Вся в ресничках, вся в ужимках,
Зазывает в гости.

A golgotavirág tusolás után
Szójátékokat szeret hallgatni,

Malacfarkra hasonlító
Rugalmas szárát kidugva,
Nagy szempilláival, magát mórrikálva,
Vendégségbe invitál.

33.

Магнолия, магнолия,
Кавказа монополия!

Застыл цветок на дереве
Пиалой восковой,
В нём веры и поверия,
Молочный водопой.

Magnólia, magnólia,
A Kaukázus monopóliuma!

Megdermedt a fán a virág
Mint egy viaszkehely,
Benne mesebeli ital,
hit és hiedelem fakad.

34.

Хмель, приспешник Диониса,
 Шишечки надутые,
 Вьётся сверху, вьётся снизу
 Где ты? Фу-ты, ну-ты.

Тирсы, торсы, гибкий жгут.
 Хмель на перепутьях жгут.

Komló, Dionüszosz cimborája,
 Duzzadt tobozkák,
 Kúsznak fent, és kúsznak lent
 Hol vagy? Pfü, te, no, te.

Thyrsusok, torzók, hajlékony fonat.
 Keresztutakon égetik a komlót.

35.

Роза, розочка
 Роза, розища,
 Злая сказочка,
 Долго возишься.

«Я – царица цариц
 Сутки, падайте ниц!»

Rózsa, aprócska
 Rózsa, óriás,
 Gonosz mesécske,
 Sokáig váratsz magadra.

«Én vagyok a cárnők cárnője
 Naphosszat boruljatok le előttem!»

36.

Цинии на сцене
 Сторицей оценены,
 А в углу, за сценой
 Рвут их за бесценок.

Яркая орава,
 Жаль – насквозь шершава.

A rézvirág értéke
 a színpadon százszoros,
 A színpad mögött a sarkon
 Meg ingyen tépkedik.

Rikító csődület,
 Kár, hogy csupa szőr.

37.

Ландыш, выкормыш апреля,
 В первомайской канители
 Восковые льёт капли
 От Урала до Карелии.

Утром умывается,
 Ночью в слёзках мается.

Gyöngyvirág, április neveltje,
 A májusi felfordulásban
 viaszcsöppeket hullat
 Az Uráltól Karéliáig.

Reggel megfürdik,
 Éjszaka könnyek közt gyötrődik.

38.

Днём гвоздика полевая
 Ветру рыльце подставляет
 Из некошеной травы.
 А садовая – на Вы

Разговаривает с нами,
 Хоть росла не за горами.

Reggel a mezei szegfű
 A szélnek tartja pofácskáját
 A kaszálatlan fűből kikandikálva.
 Míg kerti rokona – magázva

Szól hozzánk,
 Pedig ő sem jött sokkal messzebből.

39.

Орхидея хищная,
 Пасть вдыхает пищу,
 Крылышки, кокарды
 В шкуре леопарда

Зверь и пэри – орхидея,
 И Химерина идея.

Az orchidea ragadozó,
 Torka beszipantja az ételt,
 Szárnyacsák, kokárdák
 Leopárdbőrbe bújva

Vad és peri – orchidea,
 Olyan, mint Khiméra.

40.

Завезённый в сад жасмин
 Ночью любит спать один,
 Куст его, чужой и тихий,
 Осыпает снежный сплин.

Чтоб забыть про любовь,
Чай жасминный готовь.

A kerti virággá vált jázmin
Éjszaka egyedül szeret aludni,
Bokrát, mely idegen és csendes,
Navas spleen lengi be.

Ha szerelmed felejteni akarod,
Jázmin teával csillapítsd bánatod.

41.

Лето всё цветёт репей,
До верха колючки,
Но цветок у злючки -
Помпадур –
 ПОМПОНЧИК,

Украшение полей,
С каждым часом лиловей.

Egész nyáron virágzik a bogáncs,
Feje búbjáiig tövises,
De virágja -
Pompadúr –
 pomponja,

A mezők dísze,
Színe óráról órára lilább.

42.

Амариллиса сестра,
Белая Ликорис
Сердце греет у костра,
Пламенем узорясь.

Десять венценосных стрелок –
Десять нимф обледенелых.

Az amaryllis húga,
 A fehér Lycoris
 Szívét tábortűznél melengeti,
 Szirmai mint a lángnyelvek.

Tíz koronás nyíl –
 Tíz jégbefagyott nimfa.

43.

Вещие кувшинки тают,
 Шевелятся, заплетаясь
 Лепестками млечными
 В озере коричневом.

Предок их восточный, лотос
 Из нирваны первый вырос.

A bölcs tündérrózsák összeolvadnak,
 mozognak, összefonódva
 Tejnedves szirmaikkal
 A barna vizű tóban.

Keleti ősök, a lótusz
 Nőtt ki elsőnek a nirvánából.

44.

А Кубышки-то, простушки,
 На лесном пруду веснушки,
 Эти желтые окошки –
 Солнца крохотные вспышки.

Отраженья свыше,
 Желтым шелком вышиты.

A szimpla sárga tavirózsák,
 Mint szeplők az erdei tóban,
 Ezek a sárga ablakocskák –
 A nap apró villanásai.

Az ég visszatükröződése,
Sárga selyemmel hímezve.

45.

Куст сирени страсть пахуч:
Обоьщает с неба тучи,

А из туч и дни и ночи,
Дождик льётся, и по очереди
То один куст, то другой
В стенку бьётся головой.

Az orgonabokor isteni illata:
Lecsábítja az égről a felhőket,

A felhőkből meg éjjel-nappal,
Esz ömlik, és sorban egymás után
Hol az egyik, hol a másik bokor
Eszik neki fejjel a falnak.

42.

Чистотел у частокола,
Скопище тычинок голых,
Всё пучками, да торчком.
Не валяйся дурачком!

Чтобы чистым было тело,
Выпись в куцах чистотела.

Vérehulló fecskefű a palánknál,
Csupasz karók gyülekezete,
Egy rakáson, meredezve.
Ne heverjeteK itt tétlenül!

Hogy megtisztuljon a testetek
Aludjatok éjjel a vérehulló fecskefű¹ sátrában.

¹ a vérehulló fecskefű orosz neve azt jelenti, hogy „testtisztító”

43.

Мирта родилась для флирта
И для беллетристики.
Сплошь в невидимых уколах
Узенькие листики,

В них масла хранятся дивные
На обряды, на вотивные.

A mirtusz flörtre született
és szépirodalomra.
Láthatatlan tüskék közt
Keskeny levélkék,

Bennük isteni olaj, fogadalmi
szertartások kelléke.

48.

Хвощ девонский, мезозойский
Рад был диплодокам,
Диплодят баюкал скользких
Древними уроками.

Юрский колосс в 30 метров
Нынче у лягушек в мэтрах.

Devonkori, mezozoikus zsurló
Örült a diplodocusoknak,
A síkos testű diplocsemetéket
ősi mesékkal álomba ringatta.

A jura-kori 30 méteres kolosszus
Most a békák közt tanítómester.

49.

Фуксии днём куксятся,
 Ночью обижаются.
 - Напоили уксусом,
 Или жалят жалюзи?

Виснут вниз тычинками,
 Отнесём в починку их.

A fuksziák nappal nyugösködnek,
 Éjjel megsértödnek.
 - Ecettel itatták meg öket,
 vagy odacsípte száruk a redöny?

Porzójukkal lefelé lógnak,
 Elvisszük öket megjavítani.

50.

За оградой георгины:
 Скромный, бережный один,
 А другой топорщится
 Иглами на братию,

- Коли заговорщица,
 Этот бы на платье ей!

A kerítés mögött dáliák:
 Az egyik szerény, óvatos,
 A másik tüskével
 mered társaira,

- Jó lenne odatűzni
 Egy ármánykodó nő ruhájára!

51.

Голубая есть трава,
 Что живёт, как неживая,
 Булочки песчаных дюн
 Режет лист осоки юной,

Та же бледная трава
 Режет кожу и слова.

Van egy kékes színű fű,
 Ami olyan, mintha nem is élő volna,
 A homokdűnék zsömléibe
 fiatal sás levele vág,

Mint az a fakószínű fű,
 Úgy vágnak bele a bőrbe a szavak.

52.

Лебеда, лебеда, лебеда,
 Сад зарос, зарастают года,
 Пахнет дачной, сырой лебедой,
 Лебедей бы сюда, лебедей.

Сторожили бы сад от беды,
 Не спускали бы глаз с лебеды.

Paréj, paréj, paréj,
 Verte fel a kertet, az évek is így gyomosodnak,
 A levegőben dácsa szag, vizes paréj
 Hattyúk, hattyúk kellenének ide.

Jobban kellett volna vigyázni a kertre,
 Szemmel kellett volna tartani a paréjt.

53.

Жёлтый птенчик кабачка
Сочным выскочил сочком,

Но его не ждут, не видят –
Овощной он слишком.
Чахнет, на судьбу в обиде,
Что рождён излишком.

A főzötök sárga madárfiókája
Élénken és frissen megjelent,

De nem vártak rá, észre sem veszik –
Mert túlságosan zöldségre hasonlít.
Sorvad, és sorsát okolja,
Hogy hiába született.

54.

Белая гортензия
С головою вензелем,
Голубая, розовая,
- Шаровыми дозами.
Гнётся тяжкая глава,
Знать обидела молва.

Fehér hortenzia
Ciradás fejével,
Kék, rózsaszín,
- gömbdózisokkal.
Lehajlik a súlyos fej,
Tán a szóbeszédtől keseredett el.

55.

Анютины глазки –
Сплюснутые сказки
Проходившей мимо
Богиней Фортуной,

Несмотря на климат,
Над людьми подтрунивают.

Az árvácskák –
mesék, miket
Az arra járó Fortuna
Istennő lapított össze,

Az időjárással dacolva,
Megtréfálj az embereket.

56.

Гиацинт раскрылся:
Дух переселился.

- Аромат для верных вдов,
Аполлон рыдал, готов
Умереть за другом вслед.
Но бессмертен божий свет.

Jácintnyílás:
Lélekvándorlás.

- Hű özvegyeknek való illat,
Аполло зокгоготт,
Кэсз воль барятя után halни.
De halhatatlan az istenek rendje.

57.

А нарцисс гордится
Каплями в ресницах
Вод, что отражали
Лик его. И снится

Обольщённому собой
Омовенье той водой.

A nárcisz büszke
 A szempillái közt rejtőző
 Vízcseppekre, amelyek
 Visszatükrözik az arcát.

És arról ábrándozik,
 hogy azzal a vízzel mosakodhasson meg.

58.

Ноготки, настурции
 Оранжевые очень,
 На верандах сеют
 Их в первую очередь:

Даже в грязь и в непогоду
 Светят господу в угоду.

Körömvirág, sarkantyúka
 Nagyon narancssárga,
 Elsősorban verandák
 Virága:

Sárban és rossz időben is
 Világítanak, hogy kedvében járjanak az Úrnak.

59.

Фрезия на хрупкой ножке
 Днём качалась на окошке
 И смеялась с третьего
 Этажа на ветер.

Вечером её убрали,
 Тут прервались пасторали.

Törékeny szárú frézia
 Nappal az ablakban hajladozik
 És a harmadik emeletről
 Ránevet a szélre.

Este más helyre tették
S a pásztoróra véget ért.

60.

Примула растёт в горах,
А у нас - на столике,
В круглых, розовых глазах
Свеж осадок воли.
Хоть и жалит стерва
Расцветает первой.

A primula a hegyekben nő,
Nálunk meg az asztalon,
Kerek rózsaszín szemeiben
Még friss a szabadság emléke.
Ha csíp is a bestia,
Elsőnek virágzik.

61.

Родич примулы, цикламен
Вычурным, гранёным пламенем
Меж оконных рам цветёт,
Месяцам ведёт черёд.

Ждёт сочельника, чтоб днём
Быть для свечек фонарём.

A primula rokona a ciklámen
Cikornyás, metszett lángnyelvként
Az ablakokban virít,
És számolja a hónapok múlását.

A karácsonyt várja, hogy nappal
Lámpása legyen a gyertyáknak.

62.

Шалфей шалфею рознь
 Шалфеи строят козни,
 Другие же шалфеи
 Кручину гонят в шею.

Шалфей шальной, шалтай –
болтай,
 В жару настой его глотай!

Zsálya és zsálya közt nagy a különbség
 Egyes zsályák intrikálnak,
 Más zsályák meg
 Bánatossá tesznek.

Hibbant zsálya, hetet-havat összehord
 Melegben idd a teáját!

63.

Сеют хризантему
 На коврах в гаремах,
 (Рождена в Китае
 Песня завитая)

Приколи её на лиф,
 Мигом влюбится калиф.

A háremek szőnyegére
 krizantémot szórnak
 (Kínában született
 a bodros dal)

Tűzd a ruhaderekadra,
 S rögtön beléd szeret a kalifa.

64.

Каллы африканские
 Вытянули шеи,
 Гордые останки
 Из оранжереи

Скрытные головки
 В сложной упаковке

Az afrikai kálák
 Kinyújtották nyakukat,
 Büszke maradékok
 A télikertből

Zárkózott fejcskék
 Bonyolult csomagolásban.

65.

Суккуленты, вместо ренты,
 Получают комплименты,

Их листочки – ушки, мочки
 Толстые хлопчут:
 Сыновей своих и дочек
 Размножают очень.

A pozsgások járadék helyett,
 Bókokat kapnak.

Leveleik – vastag
 Fülek, cimpák:
 Fiakat és lányakat
 Nemzenek serényen.

66.

Плющ – придворный паразит,
 Вокруг дома лебезит,
 Ведь любая нация
 Любит декорации,
 И поэтому наш плющ –
 Старых вилл любимый плащ.

A repkény – udvari parazita,
 A ház körül hízeleg,
 Mivel minden náció
 Kedveli a dekorációt,
 Ezért aztán a mi repkényünk –
 A villák kedvenc köpönyege.

67.

Бархатки с шаффранами,
 С франтами кудрявыми
 Клумбы в парке сторожат,
 А в душе спят с травами.

Сны их неприличные
 Для садов типичны.

A bársonykák a sáfrányokkal,
 Göndör hajú piperkőcökkel
 A park ágyásait őrzik,
 De lélekben a füvekkel hálnak.

Illetlenek az álmaik
 A kertekre jellemző módon.

68.

Жёлт на воле львиный зев,
 А в саду – багров налево,
 А направо – розов. Лесть,
 Чтобы нам не надоесть.

Разевает чудо –
 глотку
На парадную решетку.

A vadon nőtt tática sárga,
A kerti meg balra bordó,
Jobbra rózsaszín. Kedvünkben jár,
Hogy ne unjuk meg.

Nagyra nyitja a torkát
A díszrácsra.

69.

На даче неженки космеи
За изгородь уйти не смеют,
Шепчутся, посмеиваясь,
Топчутся, покачиваясь.

У космеи –
 цветика
Летняя косметика.

A dácán az elkényeztetett pillangóvirágok
Nem mernek a sövényen túlra menni,
Sugdolóznak, nevetgélnek,
Toporognak, hajladozva.

A pillangóvirágon
Nyári smink van.

70.

Ночью бодрствует табак,
Обернувшись на восток,
Ждет впотьмах свидания,
Обратясь в видение,

Распустив желания
Слухам в услужение.

Éjjel éli világát a dohány,
Kelet felé fordulva,
A sötétben találkára vár,
Kísértetté változva.

Kívánságának szabad utat engedve
Táplálva a pletykát.

71.

Юкка, юкка с чудо – юга,
Созданы вы друг для друга,
Редкая красotka,
Рослая кокетка.

С каждым днём теплее
Юкку юг лелеет.

Yucca, yucca – déli csoda,
Egymásnak lettetek teremve,
Ritka szépség,
Nyúlánk kacér nő.

Minden nap egyre forróbban
Szereti a yuccát a dél.

72.

Ирис после ливня вырос,
Лепестков причудлив вырез,

Это плащ Ириды,
Вестницы богов,
По лугам раскидан
Радужный покров.

A zápor után megnőtt az írisz,
Szirmai formája bizarr,

Az istenek hírnökének
 Írisznek palástja ez,
 A réteken szétdobálva
 Szivárványszín köntös hever.

73.

Аспарагус с верхней полки,
 Свесил оперение,
 Принесли его к помолвке,
 Чтоб жилось степеннее.

Но ему тоска дороже,
 Тянется плетью, как может.

Az aszparágusz a felső polcról,
 Tollas farkát lógatta,
 Eljegyzésre vitték,
 Hogy jobb sora legyen.

De neki kedvesebb a bánata,
 Indáit továbbra is egyre csak lógatja.

74.

Филлокактус спозаранку
 Вытаращил бонбоньерки
 Для волос испанки,
 Пляшущей фламенко.

Этим временным коронам
 Больше б игл на оборону.

A fillokaktuszon kora reggel
 Bonbonos dobozka virágok jelentek meg,
 Amelyek jól illenek a flamenkót táncoló
 Spanyol nő hajához.

Ezeknek az ideiglenes koronáknak
 A védelmére több tű kellene.

75.

Олеандра яд смертелен:
 Не носи цветок на теле,
 Не дыши им, на пари
 Листья узкие не рви.

Лепестками олеандра
 Грудь осыпана Кассандры.

A leánder mérge halálos:
 Ne viseld virágát testeden,
 Ne lélegezd be, fogadásból
 ne tépkedd keskeny leveleit.

Leánder szirmokkal szórták teli
 Kasszandra mellét.

76.

Весь шиповник на учёт:
 Прадед роз и звездочет,
 И в скиту он с нами рос,
 Провожал нас на мороз.

Из шиповника настой
 Пил на завтрак Лев Толстой.

A csipkebogyóról mindent számon tartunk:
 A rózsák őse ő, és csillagjós,
 A remetelakban is velünk nőtt,
 Elkísért bennünket fagyba is.

Csipkebogyó főzetet
 Ivott reggelire Lev Tolsztoj.

77.

Лютики на сутки
 Выставили шмотки.
 Золотца залётки,
 Мелкие монетки.

От куриной слепоты
 Размножаются кроты.

A boglárkák egy egész napra
 Kirakták a sókmókjukat.
 Talált arany tallérokat,
 Apró pénzérméket.

A réti boglárkától
 Szaporább lesz a vakondok.

78.

Маки, маки красные
 Из казны кощевой,
 На глаза – опасные,
 За глаза – рассеиваются.

Смаковали лакомки
 Молодые маковки.

Pipacsok, piros pipacsok
 A gonosz varázsló kincstárából,
 Szemre – veszélyesek,
 A hátad mögött – szétszóródnak

Ízlettek az ínyenceknek
 A fiatal mákfejek.

79.

Лопухи под забором заохали,
 Старорусские рыхлые хахали,
 По-лапушьи лопочат о лапушках,
 Под крыльцом, над обрывом на камушках.

Распухают лопухи –
 Опахала для снохи.

A lapuk a kerítés alján elsóhajtották magukat,
 Régimódi lomha szeretők,
 Lapunyelven lefetyelnek a lányokról,
 A tornác alatt, a szakadék partján a köveken.

Kövérré hízik a lapulevél –
 Jó lesz legyezőnek a menyecskének.

80.

Жарко – рыжие саранки
 Вдоль домов растут у стенки,
 Или на балконе в банке,
 Расцветают без заминки.

Пламя – пламя – полымя,
 Приходите голыми!

Forróság van – vörös turbánliliomok
 Nőnek a házak fala mentén,
 Vagy a balkonon edényben,
 Késlekedés nélkül kinyílnak.

Láng – láng – lángnyelv,
 Gyertek el meztelen!